

kunde være Anledning til at gjøre Feilen til Gjenstand for en Rettelse. Men saalænge vi kun kunne sige til os selv, at der er en Feil i Regnskabet, men som vi ikke nærmere formaae at oplyse, saa længe synes mig, at der er noget Ufuldstændigt i at henvise Sagen til det andet Thing. Hvad skal nemlig det andet Thing gjøre, naar det faaer Lovforslaget tilbage? Det skulde jo saa see at finde den Feil, som vi ikke have kunnet finde i den Tid, vi have havt Lovforslaget til Behandling her, og som nok omtrent er tre Uger, i den korte Tid, som endnu er tilbage, naar Lovforslaget kommer til det. Herpaa vil det andet Thing formodentlig heller ikke indlade sig; men det vil formodentlig, efter den Udtalelse, som har fundet Sted fra den høitagtede Finantsministers Side, bevilge den hele Sum med den Fortrøstning og i den Forvisning, at Pengene ikke ville blive udgivne, fordi de ere bevilgede.

Bjerring: Jeg maa tilstaae, at jeg ikke kan fatte den Tankegang, som skulde bevæge Thinget til med Bevidsthed at lade en Feil blive staaende i Lovforslaget, saaledes som den er kommen fra Folkethinget, efterat være blevet gjort opmærksom derpaa. Det er jo omtrent 5 Uger siden, at Finantsloven blev indbragt her i Thinget, og Thinget nedsatte da et Udvalg af 15 Medlemmer, af de Medlemmer her i Thinget, som have den største Indsigt i disse Sager, hvilket er henved en Trediedeel af Thingets Medlemmer. Udvalget har nu med megen Omhyggelighed i flere Uger gennemgaaet Udkastet og har endelig som Resultat af sin Undersøgelse indskillet to Endringer, nemlig den, som er opført under Nr. 1, og den under Nr. 7 blandt Endringsforslagene, og jeg seer nu ikke, hvorledes Landsthinget skulde kunne vægte sig ved at gaae ind paa disse Endringer; thi hvis der, som vi have hørt sige, alligevel bliver endeel Feil tilbage i Finantsloven, saa forekommer det mig dog besynderligt, at man ikke vil rette de Feil, som det er vitterligt have staaet klart for Udvalget. Det forekommer mig, at Landsthinget vilde tabe den sidste Skjæppe af Indsigelse paa Finantslovens Behandling, naar det ikke engang rettede de Feil, det har fundet aabenbart at være tilstede i den. Jeg seer heller ikke,

hvorledes det paa nogen Maade kan forsvares, at man i de specielle Posteringer voterer en vis Sum, og i den hele Sammenlægning en ganske anden Sum. Jeg troer ikke vel, at man kan sige, at 2 Gange 2 er 5, ligesaalidt som man kan sige, at 2 Gange 2 er 3. Det blev sagt af den ærede sidste Taler, at man ikke kunde foretage denne Rettelse og sende Lovforslaget tilbage til Folkethinget, naar man ikke kunde paavise, hvor Feilen ligger; men det er let at see, hvor den ligger; den ligger deri, at man har talt galt sammen, at man har talt 400 Rbd. for meget; Oprindelsen derimod til den kan man ikke paavise, men det er jo ogsaa en ligegyldig Omstændighed, naar man blot veed, hvori Feilen bestaaer. Den ærede Landsthingsmand for Helsingør (Kirk) har ytret, at der var en stor Forskjel mellem at rette Feil i Ord og at rette Feil i Tal. Han har i saa Henseende gjort opmærksom paa, at Udvalget af det lille Ord „ikke“ kan gjøre en betydelig Forskjel i Resultatet; det er ganske vist; men han vil dog vist indrømme, at Udvalget af det lille Tal 0 ogsaa kan gjøre megen Forskjel, idet Summen derved bliver 10 Gange mindre. Jeg troer altsaa ikke, at der kan tillægges denne Betragtning nogen Betydning. Hvis Landsthinget nu med Bevidsthed lader en Feil af 400 Rbd. staae urettet, hvor skal saa Grændsen være? Jeg vil bede de ærede Medlemmer at betænke, hvad Conseqventsen vilde blive af en saadan vitterlig Undladelse af at rette, hvad der staaer klart som en Feil for os. Jeg vil ganske støtte mig til de Dyringer, som vi gjentagne Gange have hørt af den ærede 3die Landsthingsmand for 6te Kreds (Orholm). Han har nemlig gjentagende erklæret, at, naar Thinget er kommet til den Bevidsthed, at der fandtes Mangler i et Lovudkast, skulde den Omstændighed, at Udkastet, hvis man foretog Rettelser, saa maatte gaae tilbage til Folkethinget, paa ingen Maade bevæge Thinget til ikke at foretage disse Rettelser. Jeg seer nu nok, at han ikke destomindre har været med at stille det Forslag, at den her omtalte Rettelse ikke skal finde Sted; men jeg er dog aldeles enig i de Ansuelser, han saaledes oftere har anført her i Thinget. Jeg seer